

HET VISVIRUS DOORGEVEN

Met de start van het vislesseizoen voor de deur staat Nienke van Ruiten (42) te trappelen om weer als VISjuf aan de slag te gaan op basisscholen. De voormalig tophockeyster is reeds enkele jaren actief als vrijwilliger om haar passie voor de hengelsport door te geven aan de jeugd. “Als er een vis wordt gevangen, gaan de mobieltjes direct aan de kant.”

TEKST: JORAN BAL > BEELD: GERWIN GERLACH

“Als kinderen aan het eind van de les zeggen: ‘Kom, we gaan vanmiddag vissen’, dan is het doel bereikt.” Nienke van Ruiten kan er intens van genieten als leerlingen van de basisschool waar ze een visles geeft besmet raken met het visvirus. “Dat gebeurt vrijwel altijd. Het concept van de visles – ’s ochtends een uur biologie en

theorie in de klas, ’s middags twee uur praktijkes aan de waterkant – is echt ijzersterk en vis-sen is gewoon cool.

‘Is het vissersvuur eenmaal ontbrand, dan gaat het nooit meer weg’

Ik heb nog nooit een groep gehad waarbij het niet aanslaat. Zelfs kinderen die in eerste instantie zeggen dat vissen saai is en hun mobieltje erbij pakken als de dobber in het water ligt, gunnen de telefoon geen blik meer waardig als er een vis wordt gevangen.”

KICK LATEN ERVAREN

Het gaat erom de jeugd de kick van het vissen te laten ervaren. “Is dat eenmaal gebeurd, dan ben je *hooked* en gaat het nooit meer uit je bloed”, zegt Van Ruiten stellig. Ze spreekt uit eigen ervaring. “Ik vis al vanaf dat ik vier jaar oud was. Eerst met

een netje aan zee, daarna al snel met de hengel. Het is een combinatie van factoren die sportvissen zo mooi maakt: de spanning, het spelelement, buiten in de natuur zijn, even stilstaan en opgaan in het moment, maar wel met volledige concentratie en focus.” Die heilzame werking van de hengelsport wil ze als VISjuf graag delen. “Het is namelijk niet vanzelfsprekend dat kinderen het vissen vanuit huis meekrijgen. Dan is het juist fijn dat ik als ambassadrice kan fungeren en de liefde voor de sport kan doorgeven.”

VAN KLEIN NAAR GROOT

Dat deed ze eerder al in kleine kring door met haar nichtjes en kinderen van vrienden naar de waterkant te gaan. “De verwondering bij kids als je ze vertelt over de natuur is zo mooi om te zien. Ik was een keer met mijn nichtjes aan het vissen toen we karpers zagen zwemmen. Daar werden ze helemaal stil van, zo onder de indruk waren ze.”

De passie voor het werken met kinderen, lesgeven en buiten bezig zijn vertaalde zich zo’n vier jaar geleden in de stap om de opleiding tot VIS-coach en VISmeester bij Sportvisserij Nederland te gaan volgen. “Daar word je professioneel begeleid om goed voorbereid bij basisscholen langs te gaan om vislessen te verzorgen. Ook de deskundige hulp van enthousiaste vrijwilligers bij het praktijkdeel aan de waterkant is helemaal top geregeld.”

DICHTER BIJ DE NATUUR

De afgelopen twee jaar heeft ze vanwege corona minder lessen kunnen geven, maar dit jaar gaat Van Ruiten van mei tot en met september weer volop aan de bak in Amsterdam en omstreken. “Het is fantastisch om kinderen te stimuleren lekker naar buiten te gaan met de hengel in plaats van dat ze saai thuis achter een scherm blijven hangen. Bovendien krijgen ze doordat ze dicht bij de natuur staan

meer respect voor alles wat leeft.” Op de juiste wijze met de gevangen vissen omgaan is dan ook een belangrijk onderdeel van de visles. “We leren de kinderen niet alleen hoe je een vis vangt, maar ook hoe je ze op een verantwoorde manier – met natte handen en behulp van een hakensteker – onthaakt, vasthoudt en terugzet. Fascinatie voor de vis betekent ook dat je ervoor zorgt dat deze snel en zonder problemen weer mag zwemmen.”

RAAKVLAKKEN TOPSPORT

In een visles komen tenslotte ook zaken aan bod die het vissen overstijgen. “Een vis laat zich niet op een afgesproken tijdstip vangen, dus soms moet je geduld hebben en doorzetten. Zoeken en proberen om de code te kraken – soms heb je geluk en soms pech – is onderdeel van het avontuur”, somt de voormalig speelster van Hockeyclub Rotterdam uit de losse pols enkele overeenkomsten op die ze herkent uit haar verleden als topsporter. Zoals hockey toen een *way of life* voor haar was, is vissen dat nu in zekere zin ook. “Dan doel ik met name op de saamhorigheid en gezelligheid. Sportvissers hebben automatisch een band met elkaar. Als je beide vist, weet je waar je het over hebt en kom je makkelijk met elkaar in gesprek. En het mooie is dat iedereen kan vissen, dus je maakt contact met alle lagen van de bevolking. Dat is niet verkeerd in een soms gepolariseerde maatschappij.”

In Spraakwater spreekt iemand – van BN’ers tot politici en van sportvissers tot wetenschappers – zich uit over thema’s rond vis en sportvisserij. Deze maand is dat Nienke van Ruiten, VISjuf bij Sportvisserij MidWest Nederland.

ERVARINGSDESKUNDIGE

Boris Albers (10) is een van Nienke’s vismaten. Nadat ze op zijn verjaardagsfeestje een visles voor hem en zijn vriendjes gaf, raakte Boris bevangen door het visvirus. “Toen Nienke op mijn verjaardag liet zien hoe je met een simpel bamboehengeltje voortjes kunt vangen, was ik verkocht. Het is heerlijk om buiten te zijn, spannend om te kijken wat je kunt vangen en ik word lekker rustig van het vissen.” Sindsdien is hij verder op ontdekkingstocht gegaan, zowel qua technieken als qua stekken. “Ik vis nu met de vaste hengel, de feederhengel en met kunstas op roofvis. Dat doe ik alleen of samen met Nienke. Dan gaan we bijvoorbeeld samen op zoek naar nieuwe stekken.” Boris kan het iedere basisschoolleerling aanraden om via de juf of meester een gratis visles aan te vragen. “Dat is een mooie manier om te ontdekken of je het sportvissen leuk vindt.” Kijk voor meer informatie over het aanvragen van een visles op www.vissenschool.nl.

Boris Albers (midden, met vis) is dankzij een les van VISjuf Nienke fanatiek aan het vissen geslagen.